

regler på førtidspensionsområdet, hvor finansieringen jo også blev ændret, således at man vægter tungest i kommunens – jeg vil ikke sige favor i denne sammenhæng.

Men CD har hele tiden været stærkt bekymret for den skævhed, der er kommunerne imellem med hensyn til mulighederne for dels at få skaffet arbejde til de aktiverede og dels med hensyn til antallet af de mennesker, som har behov for hjælp, set i forhold til den enkelte kommunes økonomi. Det mest tydelige eksempel på denne problemstilling har været de dårligst stillede kommuner på Lolland.

Jeg ved, at disse problemer skal drøftes i Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, og her vil CD presse på for at få en fornuftig ordning, som kan rette op på de skævheder, der findes. Det er reelle skævheder, som er fordelt ud over landet, og derfor vil der også hos CD være en meget klar sammenhæng mellem viljen hos regeringen til at løse de problemer, der reelt er til stede, og vores tilsagn om en glat og positiv udvalgsbehandling.

Jeg vil derfor bede socialministeren om at løfte sløret lidt for, hvad det er for modeller, Finansieringsudvalget arbejder med. Jeg kender godt DUT-princippet, men derudover mener jeg altså, at der er andre problemer. Der har bl.a. været problemer med det, man kan kalde for social eksport, hvor nogle kommuner kommer til at sidde med større byrder, end det egentlig er rimeligt.

Anders Samuelson (RV):

I de seneste år er antallet af personer på sygedagpenge vokset, og det er vel sådan, at sygdom i dag er den væsentligste kilde til marginalisering og udstødning fra arbejdsmarkedet, i hvert fald en af de væsentlige. Det er derfor utrolig vigtigt, at der bliver gjort langt mere for at dæmme op for den udvikling, end tilfældet er i dag.

Kommunerne rundt omkring i landet har allerede gjort meget på dette område; men det er også en kendsgerning, at den kommunale sygedagpengeopfølgning generelt stadig lader meget tilbage at ønske, især for personer, der er langtidssygemeldte. Vi mener, at dette forslag vil give kommunerne et større økonomisk incitament til at gribe ind på et langt tidligere tidspunkt.

I Det Radikale Venstre er vi selvfølgelig også udmærket godt klar over, at en tidligere opfølgning ikke løser alle problemerne. Vi skal selv-

følgelig også se på, hvordan vi kan forbedre arbejdsmiljøet, men det er en anden snak, som vi ikke skal ind på i dag.

Men alt i alt mener vi i Det Radikale Venstre, at dette forslag vil være med til at trække i den rigtige retning, og derfor kan vi støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten mener ikke, at dette forslag fremmer relevante tilbud til langtidssyge mennesker, tværtimod.

Jeg synes, der er eksempler nok på, at kommuner tvangsraskmelder folk, selv om de ikke er raske, og selv om revalidering hverken er påbegyndt eller fuldført, og problemet er, at dette forslag i langt højere grad tilskynder kommunerne til den form for adfærd.

Jeg synes ikke, der er noget i den hidtidige praksis i kommunerne, der viser, at det økonomiske incitament, der kunne ligge i forslaget, vil betyde, at kommunerne kommer med flere tilbud. Tværtimod tror vi i Enhedslisten, at det bliver de syge, der bliver gidsler i dette spil, og jeg tror, vi får langt flere eksempler på, at folk bliver raskmeldt, selv om de rent faktisk ikke er raske. Derfor tror jeg også, at forslaget trækker i den modsatte retning af det, der faktisk er angivet i bemærkningerne, og at det ikke anviser den rigtige metode til at sikre syge mennesker en god behandling.

Tom Behnke (FP):

Det fremgår jo så smukt af forslagens tekst – i hvert fald af den skriftlige fremsættelse – at det skal medvirke til at fremme den kommunale sygedagpengeopfølgning, så der så hurtigt som muligt kan iværksættes de foranstaltninger, der er nødvendige, for at den enkelte sygedagpengemodtager kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Det er jo flot, og det er vi i Fremskridtspartiet helt enige i.

Vi er også helt enige i, at kommunerne har godt af at have et klart incitament, når det drejer sig om de borgere, som kun er syge i et sådant omfang, at f.eks. revalidering og forskellige andre tiltag kan bevirke, at de pågældende igen får en fast tilknytning til arbejdsmarkedet; her er det sundt, og her er det godt. Men jeg ser ikke noget i forslaget, der ligesom tager forbehold og siger: Hvad med de mennesker, som er så invaliderede eller så handicappede, at de reelt ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet? Hvad med dem?